

MÜSLÜMAN GÜVENİLİR İNSANDIR

1601;1614;1575;1587;1618;1578;1614;1602;1616;1605;1618;
1603;1614;1605;1614;1575;

1571;1615;1605;1616;1585;1618;1578;1614;

1608;1614;1605;1614;1606; 1578;1614;1575;1576;1614;

1605;1614;1593;1614;1603;1614; 1608;1614;1604;1575;1614;

1578;1614;1591;1618;1594;1614;1608;1618;1575;1618;

1573;1616;1606;1617;1614;1607;1615;

1576;1616;1605;1614;1575;

1578;1614;1593;1618;1605;1614;1604;1615;1608;1606;1614;

1576;1614;1589;1616;1610;1585;1612; Öyleyse emrolunduğın gibi

doğru ol; seninle beraber tevbe edenler de (doğru olsunlar), aşırı gitmeyiniz! Zira O, yaptıklarınızı

görmektedir. (Hud, 11/112) Övenilir Olmak Ne Demektir? Kendisine

yüklenilen sorumluluk ve emanetleri yerine getirip koruyan, ihanet etmeyen, ahbine vefa

gösteren, sızdıran; Özı; bir ve dosdoğru olan, kimseye zararı

dokunmayan, başkalarına Öven veren kimse demektir. ÖnÖmÖz

dünyasında insanlar, çıkar ve menfaate dayalı, sadece kendini düşün;nen

bencil bir insan tipini benimsiyor. Tabiki Öyle bir insanı İslam istemez. İslam insana ve

insan ilişkilerine ÖyÖk Önem verir. Zaten İslam dini de insanların hem bu

dünyada hem de ahirette mutlu olmaları için gelmiştir. Bunun için İslam

insanların adalet, barış ve mutluluğuna Önelik prensipler getirmiştir. İnsan için

vazgeçilmez değerlerden birisi de Övenilirlidir. İnsan Övenilirliği kadar itibar

görmÖr. Övenilmeyen insanlar toplum tarafından dışlanırlar. Övenin

kendine Övenmek, başkalarına Övenmek ve Övenilir olmak şeklinde ifade

edebileceğimiz Öç boyutu vardır. Bu Öç boyut bağlantılıdır ve birbirlerini

etkiler. Öç boyutun bir arada ve dengeli olması gerekir. Kendine Öveni olmayan

bir insan çoğu kez başkalarına da Övenmez ve başkalarından da kendisine

Övenmelerini beklemes. Bu nedenle, Övenilir olmak gibi bir endişesi de yoktur.

Ön bunlardan Öte, eğer bir insanın Övene dayalı ilişkiler kurma isteği

ve ihtiyacı varsa her şeyden Önce Övenilir bir insan olması gerektiğini bilmesi gerekir.

Sızdıran; ve Özı; bir, sızdırdığını yapan ve yaptığını sızdırayan bir kişi

olmak, ilişkilerinde adil ve tutarlı davranmak ve Ön bunları sızdırmak

Övenilirliğini sağlayacaktır. Övenilir bir kişi olmak, insanın yaşamda kazanabileceği

en Önemli ve ÖstÖn Özelliklerden biridir. Hz. Muhammed'in

"Muhammed'in Emin" Oluşu Hiç; phe yok ki bir

müslümanın en belirgin Özelliği Övenilir ve dürüst olmasıdır.

çnk; Peygamberimiz ve Ön peygamberler bu

Özellikleriyle tanınırlar. Hatta peygamberlerde bulunması gerekli sıfatlardan birisi

dürüst, diğeri de Övenilir olmaktır. Peygamberler gönderildikleri

toplumlara Önce bu Özelliklerini hatırlatarak:

1573;1616;1606;1617;1616;1610;

1604;1614;1603;1615;1605;1618;

1585;1614;1587;1615;1608;1604;1612;

1571;1614;1605;1616;1610;1606;1612; "Haberiniz olsun ki ben size

gönderilmiş Övenilir bir peygamberim" (Şuara, 26/107, 125, 143, 162, 178)

demişlerdir. Peygamberlerin, "Ben güvenilir bir peygamberim" demeleri sözden ibaret değildi. Gerçekten onlar her yönü ile güvenilir kimselerdi. Onların hayatları incelendiği zaman bu husus görülecektir. İslâmiyet'in kısa zamanda ve hızla yayılmış olması, şüphe yok ki, onu tebliğ eden peygamberin yüksek ahlakı ve dürüstlüğü ile ilgilidir. İnsanlar onun dürüstlüğüne ve güvenilir olduğuna inanmasalardı, inançlerinden, adet ve geleneklerinden vazgeçerek ona inanır ve etrafında toplanırlar mıydı? Yüce Allah, Peygamberlerini güvenilir kişilerden seçmiş ve gönderildikleri toplumlar tarafından da, emin kişiler olarak tanınmışlardı. Nitekim Mekkeliler, Peygamberimiz (s.a.v)’e, daha peygamber olmadan önce , “el-Emin “ sıfatını vermişlerdi. Hz. Peygamber, Hz. Hatice ile Peygamberliğinden uzun bir zaman önce evlenmiş ve onunla yirmi beş sene yaşamıştır. Kendisine ilk vahiy geldiği zaman, Hz. Hatice O’na fevkalade bir destek verdi, O’nu rahatlattı, müjdeledi. Hz. Hatice O’na şöyle diyordu: "Müjdeler olsun, sen sözün doğrusunu söylersin, emânete riayet edersin, akrabaları ilgilenirsin, güzel ve iyi ahlâklısın. Sebat et. Vallahi ben, senin, bu ümmetin Peygamberi olacağını umarım. Hiç korkma! Allah seni hiçbir zaman utandırmaz, üzüntüye uğratmaz. Çünkü sen akrabana bakarsın, işini görmeden âciz olanların yükünü taşırsın. Yoksula, kimsenin veremediğini verir, kazandıramadığını kazandırırısın, misafirleri ağırlarsın, uğradıkları musibet ve felâketlerde halka yardım edersin." (Hüseyin ALGÜL, Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed, T.D.V. Yayını, Ankara 1994, s. 29.)

وَأَنذِرْ
عَشِيرَتَكَ
الْأَقْرَبِي
نَ "Oünce en yakın akrabayı (Allah’ın azabıyla) korkut"(Şuarâ , 26/214.) anlamındaki âyet-i celile inince Hz. Peygamber Safâ Tepesine çıkarak: - "Ey Kureyş topluluğu, size şu dağın eteğinde veya şu vadide düşman süvarisi var. Üzerinize baskın yapacak desem, bana inanır mısınız?"” Diye sordu. Hepsini bir ağızdan; - "Evet inanırız, çünkü şimdiye kadar senden hiç yalan duymadık, sen yalan söylemezsin..." dediler. O zaman Hz. Peygamber ; - "O halde ben size, önümüzde şiddetli bir azâb günü bulunduğunu, Allah’a inanıp, O’na kulluk etmeyenlerin bu büyük azâba uğrayacaklarını haber veriyorum. Yemin ederim ki, Allah’ın başka ibadete layık tanrı yoktur. Ben de Allah’ın size ve bütün insanlara gönderdiği Peygamberiyim." (İrfan YÜCEL, Peygamberimizin Hayatı, D.İ.B. Yayını, Ankara 1998, ., 54.) Hz. Peygamber, Mekke’de en güvenilir kimse olduğu için, bütün Mekkeliler en değerli şeylerini O’na emanet ederlerdi. Bu güvenirliği yüzünden O’na "Muhammed’ül Emin" diyorlardı. Kendisine Medine’ye hicret izni verilince, Hz. Ali’yi çağırdı O’na: "Ben Medine’ye gidiyorum. Sen bu gece benim yatağında yat, hırkamı üstüne ört. Müşrikler beni yatıyor sansınlar, onlara bir şey sezdirme. Sabahleyin şu emanetleri sahiplerine ver..."(a.g.e, s. 91, 92.). Görüldüğü gibi O, kendisinin canına kastedenlerin emanetlerine bile hıyanet etmemiştir. Hz. Peygamber’in, Peygamberliğini duyan komşu ükelerin başkanları, karşılaştıkları her Mekke’liiden onun hakkında bilgi alıyorlardı. İşte Bizans İmparatoru Hirakl, ticaret için Şâm’a gelmiş olan Ebû Süfyan’ı kabul ederek ona Peygamberimizle ilgili bazı sorular sormuştu. Bu sorulardan birisi şöyle idi: -"Peygamberlik

iddiasında bulunun bu zâacir; tın bundan öl;nce hiç yalan söl;ylediğini duyduç mu?" Henüz Müslümanlığı kabul etmemiç olan Ebücir; Sül;fyan: -"Asla, yalan söl;ylediğini hiç duymadık" diye cevap vermiçtir. (Buhâri, Bedürsquo;l-Vahy, 1) Müslüman Güvenilir İnsandır

عَنْ عَبْدِاللَّهِ بْنِعَمْرٍورَضِيَاللَّهُعَنْهُمَاعَنْالنَّبِيِّصَلَّىاللَّهُعَلَيْهِوَسَلَّمَقَالَالْمُسْلِمُمَنْ سَلِمَالْمُسْلِمُونَ مِنْلِنِهِوَيَدِهِ Müslüman elinden ve dilinden diğer Müslümanların güvende olduğu kimsedir. (Buhari, İman, 1)

لَا يُؤْمِنُأَحَدُكُمْحَتَّىيُحِبَّلِأَخِيهِمَا يُحِبُّلِنَفْسِهِ "Sizden biriniz nefsi için sevdiđini mü'min kardeçin de sevmedikçe gerçek mü'min olamaz." (Buhari, İman, 12) عَنْسُفْيَانَبْنِ عَبْدِاللَّهِالثَّقَفِىِّ قَالَ قُلْتُيَا رَسُولَاللَّهِ قُلْلِى فِىالإِسْلاَمِقَوْلاً لاَأَسْأَلُعَنْهُأَحَدًابَعْدَكَ - وَفِى

[illegible]

için kafirdir. Sadece görünüşte müslümandır. Diğer
çeşidi de gerçekten iman ettiği halde çıkar ve menfaat için söz ve
davranışlarıyla insanları aldatmasıdır. Aşağıdaki Hadis-i Şerifte bu durumu ifade ediyor:

عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو

قَالَ قَالَ
رَسُولُ
اللَّهِ (صعم)

أَرْبَعٌ

مَنْ كُنَّ

فِيهِ كَانَ

مُنَافِقًا

خَالِصًا

وَمَنْ

كَانَتْ

فِيهِ

خَلَّةٌ

مِنْهُنَّ

كَانَتْ

فِيهِ

خَلَّةٌ مِنْ

نِفَاقٍ

حَتَّى

يَدَعَهَا

إِذَا

حَدَّثَ

كَذَبَ

وَإِذَا

عَاهَدَ

غَدَرَ

وَإِذَا

وَعَدَ

أَخْلَفَ

وَإِذَا

خَاصَمَ "Dört huy vardır ki, bunlar

kimde bulunursa, o kimse katıksız münafık olur. Kimde bunlardan bir şey bulunursa -onu

bırakıncaya kadar- kendisinde nifaktan bir haslet var demektir. (bunlar:) Konuştu mu yalan

söyler, söz verirse sözünde durmaz. Vaat ederse vadinden döner, bir

dava ve duruşma esnasında haktan ayrılır." (Müslim, İman, 25)

عَنْ أَبِي

هُرَيْرَةَ

أَنَّ

رَسُولَ

اللَّهِ (صعم)

قَالَ آيَةُ

الْمُنَافِق

16; ثَلَاثٌ

إِذَا
حَدَّثَ
كَذَبَ
وَإِذَا
وَعَدَ
أَخْلَفَ
وَإِذَا
اؤْتُمِنَ
خَانَ Hz. Peygamber (s.a.v): “Münaflığın belirtisi
üçtür: Konuştuğunda yalan söyeler. Söz verdiğinde
sözünden döner. Kendisine güvenildiğinde hıyanetlik yapar”
(Müslim, iman, 26) Münafıklar, insanların en güvensizi ve en tehlikelisi.
a- Yalan Söylemek Sözün gerçeğe uymaması halidir. Kusurların ve
suçların en çirkinidir. Günahların ve kötülüklerin kaynağı,
kötü namın ve ahlaki düşünüğün sebebidir. Yüce Allah
şöyle buyuruyor: إِنَّ
اللَّهَ لَا
يَهْدِي مَنْ
هُوَ
مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ Şüphesiz Allah, haddi
aşan, yalancı kimseyi doğru yola erdirmmez. (Mü'min, 40/28)
وَيْلٌ
لِّكُلِّ
أَفَّاكٍ
أَثِيمٍ Vay haline, her yalancı ve
günahâr kişinin! (Casiye, 45/7) Hz. Peygamber’ın şu hadisi, yalancılık
konusundaki tavrını açıkça ortaya koyar: Rasûl-i Ekrem; “Size
günahların en büyüğünü haber vereyim mi?” diye sorunca, biz
de; "Haber ver, ey Allah’ın Rasûlü," dedik. Bunun üzerine Hz. Peygamber
şöyle buyurdu: “Günahların en büyüğü, Allah’a ortak
koşmak, anne-babaya âsi olmaktır.” Buraya kadar söyediklerini yaslanmış bir
şekilde söyemiş olan Hz. Peygamber oturdu ve şöyle devam etti: "Özellikle
yalan konuşmamaya, yalan yere şâhitlik etmemeye dikkat ediniz." Yalancılık ve yalancı
şâhitlik yapmaktan sakınmak üzerinde o kadar ısrarla durdu ki,
sözünü hiç kesmeyeceğini zannettik."(Müslim, İman, 87) Yalan
ateşe götürür: عن
اِبْنِ مسعود)
رع (:قَالَ
رَسُولُ
للّهِ)صعم(:
إِنَّ
الصِّدْقَ
يَهْدِي
إِلَى
الْبِرِّ،
وَإِنَّ
الْبِرَّ

يَهقْدِي
إِلَى
الْجَنَّةِ،
وَإِنَّ
الرَّجُلُ
لَيَصْدُقُ،
وَيَتَحَرَّىالصِّدْقَ
حَتَّىـ
يُكْتَبَ
عِنْدَ
اللّهِ
صِدِّيقَا،
وَإِنَّ
الْكَذِبَ
يَهْدِي
إِلَى
الْفُجُورِ،
وَإِنَّ
الْفُجُورِ
يَهْدِي
إِلَى
النَّارِ،
وَإِنَّ
الرَّجُلُ
لَيَكْذِبَ
وَيَتَحَرَّىالْكَذِبَ
حَتَّى
يُكْتَبَ
عِنْدَ
اللّهِ
كَذَّابَا. İbnu Mes'ud (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Sıdk insanı birr'e (Allah'ı razı, edecek iyiliğe) götürür, birr de cennete götürür. Kişi, doğru söyler ve doğruyu arar da sonunda Allah'ın indinde sıddîk (doğru sözü) diye kaydedilir. Yalan da kişiyi haddi aşmaya götürür. Haddi aşmak da ateşe götürür. Kişi yalan söyler ve yalanı araştırır da sonunda Allah'ın indinde yalancı diye kaydedilir." [Buharî, Edeb 69; Müslim, Birr 102, 103, (2606, 2607); Muvatta, Kelam 16, (2, 989); Ebu Dâvud, Edeb 88, (4989); Tirmizî, Birr 46, (1972).] b-Sözünde Durmama Yukarıdaki hadiste de belirtildiği üzere verilen sözde durmama münafıklığa götürür. Yapamayacağımız şeyler için söz vermemeliyiz. Aksi halde “güvenilirliğimiz” zedelenir. Öncelikle müslüman kişi Allah’a verdiği sözlere sahip çıkmalıdır. Bu kelime-i şehadetin bir gereğidir. مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ
صَدَقُوا مَا

عَاهَدُوا
اللَّهَ
عَلَيْهِ
فَمِنْهُم
مَّن قَضَى
نَحْبَهُ
وَمِنْهُم
مَّن
يَنتَظِرُ
وَمَا
بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا
“Mürsquo;minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah’a verdikleri söze
sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. (Şehit
olmuştur) Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla
değiştirmemişlerdir.” (Ahzâb 33/23) يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آَمَنُوا
لِمَ
تَقُولُونَ
مَا لَا
تَفْعَلُونَ
كَبُرَ
مَقْتًا
عِندَ
اللَّهِ أَن
تَقُولُوا
مَا لَا
تَفْعَلُونَ
“Ey İman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz.
Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir
iştir.” (Saff 61/2-3) Uyumlu olmak, ancak güvenilir bir insan olmakla sağlanır.
Sözüne özüne güvenilmeyen bir insanla, dostluk ve ticârî
ilişki kurulamaz. Meşru bir mazeret bulunmadıkça verdiği sözde durmayan kişinin
toplum içerisindeki saygınlığı zedelenir, dostlarının sayısı azalır, işi ve ticari ilişkileri
bozular. Bunun için iş, ticaret ve toplum hayatında güven duygusu çok
önemlidir. Birbirine güven duymayan toplumlarda huzur ve asayiş sarsılır ve insani
ilişkiler bozular. c- Emanete İhanet Müslümanlar maddi manevi
her türlü emanete riayet ederler. Hainlik yapmazlar;çünkü bu
imanlarının gereğidir. يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُواْ لاَ
تَخُونُواْ
اللّهَ
وَالرَّسُولَ
14;

18;

1571;1614;1605;1614;1575;1606;1614;1575;1578;1616;1603;1615;1605;1618; 1608;1614;1571;1614;1606;1578;1615;1605;1618; 1578;1614;1593;1618;1604;1614;1605;1615;1608;1606;1614; Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber e hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz. (Enfal, 8/27)

1608;1614;1573;1616;1605;1617;1614;1575;

1578;1614;1582;1614;1575;1601;1614;1606;1617;1614;

1605;1616;1606; 1602;1614;1608;1618;1605;1613;

1582;1616;1610;1614;1575;1606;1614;1577;1611;

1601;1614;1575;1606;1576;1616;1584;1618;

1573;1616;1604;1614;1610;1618;1607;1616;1605;1618;

1593;1614;1604;1614;1609; 1587;1614;1608;1614;1575;1569;

1573;1616;1606;1617;1614; 1575;1604;1604;1617;1607;1614;

1604;1575;1614; 1610;1615;1581;1616;1576;1617;1615;

1575;1604;1582;1614;1575;1574;1616;1606;1616;1610;1606;1614; (Antlaşma yaptığıın) bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan, sen de (onlarla yaptığıın ahdi) aynı şekilde bozduğunu kendilerine bildir. ÇAllah, hainleri sevmez. (Enfal, 8/58)

1608;1614;1604;1575;1614;

1578;1615;1580;1614;1575;1583;1616;1604;1618;

1593;1614;1606;1616;

1575;1604;1617;1614;1584;1616;1610;1606;1614;

1610;1614;1582;1618;1578;1614;1575;1606;1615;1608;1606;1614; 1571;1614;1606;1601;1615;1587;1614;1607;1615;1605;1618;

1573;1616;1606;1617;1614; 1575;1604;1604;1617;1607;1614;

1604;1575;1614; 1610;1615;1581;1616;1576;1617;1615;

1605;1614;1606; 1603;1614;1575;1606;1614;

1582;1614;1608;1617;1614;1575;1606;1611;1575;

1571;1614;1579;1616;1610;1605;1611;1575; Kendilerine hainlik edenleri savunma. Muhakkak Allah hain gâları sevmez. (Nisa, 4/107) Peygamber (sav)'ın şu hadisi de bu konuyu yeterince açklar: 'Kişinin kalbinde iman ve k&fuml;r bir arada bulunmaz. G&venilirlik ve hainlik de bir arada olmaz.' (İbn Hanbel, II, 349) 2- Aldatma ve Hile İnsan ilişkilerinde d&r&st&k esastır. Doğruluk ve d&r&st&k İslam ahlak anlayışında imandan sonra gelen en &nemli bir erdemdir. Sağlıklı bir toplum yapısının da temel taşıdır. Ekonomik ve toplumsal hayatın devamı ve verimliliği, insanların birbirine karşı g&venine bağlıdır. Öl¸t&ğ&n& eksik Öl¸en, tarttığını eksik tartan, malın ger¸ek fiyatını s&ylemeyen, konuştuğu zaman yalan s&yleyen, sır tutmasını bilmeyen, yetimlerin malını yiyen insanlar bu davranışlarını M&sl&manlıkla nasıl bağdaştırabilirler? Bunlara d&r&st& insan denilebilir mi? Alışverişlerimizde de her t&rl& aldatma ve hileden uzak durmak İslam ahlakının gereğidir.

1608;1614;1610;1618;1604;1612;

1604;1617;1616;1604;1618;1605;1615;1591;1614;1601;1617;1616;1601;1616;1610;1606;1614; {1}

1575;1604;1617;1614;1584;1616;1610;1606;1614;

1573;1616;1584;1614;1575;

1575;1603;1618;1578;1614;1575;1604;1615;1608;1575;1618;

عَلَىالنَّاسِ
يَسْتَوْفُونَ {2}
وَإِذَاكَالُوهُمْ
أَووَّزَنُوهُمْ
يُخْسِرُونَ {3}
أَلَا
يَظُنُّ
أُولَئِكَ
أَنَّهُم
مَّبْعُوثُونَ {4} لِيَوْمٍ
عَظِيمٍ {5}
يَوْمَ
يَقُومُ
النَّاسُ
لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ {6} 1- Eksik ölçüp tartanların vay haline! 2- Onlar insanlardan kendilerine bir şey aldıkları zaman tam ölçerler. 3- Kendileri başkalarına bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksik ölçer ve tartarlar. 4- Onlar tekrar diriltileceklerini zannetmiyorlar mı? 5- Büyük bir gün için. 6- Öyle bir gün ki, insanlar o gün Rablerinin huzurunda divan duracaklar. (Mutaffin, 83/1-6) عَنْ أَبِيهُرَيْرَةَ،‏أَنَّ
رَسُولَ
اللَّهِ (صعلم) مَرَّ عَلَى
صُبْرَةِ
طَعَامٍ
فَأَدْخَلَ
يَدَهُ
فِيهَا
فَنَالَتْ
أَصَابِعُهُ
بَلَلاً
فَقَالَ ‏‏ مَا
هَذَا يَا
صَاحِبَ
الطَّعَامِ ‏"‏‏.‏ قَالَ
أَصَابَتْهُ
السَّمَاءُ
يَا رَسُولَ

اللَّهِ ‏.‏
قَالَ ‏"‏
أَفَلاَ
جَعَلْتَهُ
فَوْقَ
الطَّعَامِ
كَىْ يَرَاهُ
النَّاسُ
مَنْ غَشَّ
فَلَيْسَ
مِنِّي ‏. Ebu Hureyre (r.a.) şöyle demiştir:
Peygamberimiz bir defa ekin pazarına uğramış, hoşuna giden bir buğdayı eli ile yoklayınca eline ıslaklık isabet etmişti. Buğday sahibine: - Ey ekin sahibi, bu ne? diye sordu. Ekin sahibi: - Ey Allah'ın Resûlü, yağmur altında kaldı ve ıslandı, deyince Peygamberimiz: "O ıslak kısmı insanların görmesi için ekinin üstüne koysaydın ya. Bizi aldatan benden değildir" buyurdu. (Müslim, İman, 43) عَنْ
عَبْدِ
اللَّهِ،
عَنْ رَسُولِ
اللَّهِ (صعلم) قَالَ ‏ مَنْ
حَلَفَ عَلَى
يَمِينِ
صَبْرٍ
يَقْتَطِعُ
بِهَا مَالَ
امْرِئٍ
مُسْلِمٍ
هُوَ فِيهَا
فَاجِرٌ
لَقِيَ
اللَّهَ
وَهُوَ
عَلَيْهِ
غَضْبَانُ ‏‏ ‏. “Yalan yeminle malını cazip kılan kimse, Müslüman bir kimsenin malını gasbetmiş olduğu için, kendisine gazap edilmiş olarak Allah’a kavuşur (Müslim, İman, 63/372) 3- Fasıklık يَا
أَيُّهَا
الَّذِينَ
آمَنُوا إِن
جَاءكُمْ
فَاسِقٌ
بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن
تُصِيبُوا
قَوْمًا

بِجَهَالَةٍ
فَتُصْبِحُو
75; عَلَى مَا
فَعَلْتُمْ
نَادِمِينَ Ey iman
edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden
bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz. (Hucurat,
49/6) Ayette Allah Teala fasığa güvenilmemesini verdiği haberlerin doğruluğunu
araştırmadan inanılmamasını istemektedir. 4- Zulüm Yapmak ve Adaletsizlik
عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو
رَضِيَ
اللَّهُ
عَنْهُمَا
عَنْ
النَّبِيِّ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
قَالَ
الْمُسْلِمُ
مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُ
08;نَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيَدِهِ Müslüman elinden
ve dilinden diğer Müslümanların güvende olduğu kimsedir. (Buhari, İman, 1)
وَيَا قَوْمِ
أَوْفُواْ
الْمِكْيَال
14;
وَالْمِيزَا
06;َ
بِالْقِسْطِ
وَلاَ
تَبْخَسُواْ
النَّاسَ
أَشْيَاءهُم
18; وَلاَ
تَعْثَوْاْ
فِي الأَرْضِ
مُفْسِدِينَ Ey
kavmim, ölçüyü ve tartıyı tam dengeli yapın, insanların eşyasını eksik
vermeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak kötülük etmeyin!
(Hud, 11/85)
وَالَّذِينَ

إِذَا
فَعَلُواْ
فَاحِشَةً
أَوْ
ظَلَمُواْ
أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُواْ
اللّهَ
فَاسْتَغْفَرُواْ
لِذُنُوبِهِمْوَمَن
يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ
إِلاَّ
اللّهُ
وَلَمْ
يُصِرُّواْ
عَلَىمَا
فَعَلُواْ
وَهُمْ
يَعْلَمُونَ Yine onlar ki, bir kötülük yaptıklarında, ya da kendilerine zulmettiklerinde Allah'ı hatırlayıp günahlarından dolayı hemen tevbe-istiğfar ederler. Zaten günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, işledikleri kötülüklerde, bile bile ısrar etmezler. (Al-i İmran, 3/135) قالَ
رَسولُ
اللّهِ:
المُسْلِمُ
أخُو
المُسْلِمِ
لاَ
يَظْلِمُهُ
وَلاَ
يُسْلِمُهُ،
وَمَنْكَانَ
فيحَاجَةِ
أخِيهِكَانَ
اللّهُفي
حَاجَتِهِ،
وَمَنْ
فَرَّجَعَنْ
مُسْلِمٍ
كُرْبَةً
فَرَّجَ
اللّهُ
عَنْهُبِهَا
كُرْبَةً

